

βαρβάρους αντιπάλους αὐτῶν, ὅτι ἐν αὐτοῖς καὶ μετ' αὐτῶν ὑπάρχει δύναμις, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὕλη καὶ ἀριθμὸς οὐδὲν ἰσχύουσι. Τὸ Ν. μέρος τοῦ ἔρους τούτου καλεῖται *Ποικίλον* (Κουτσι-κάρι), τὸ δὲ Β. *Κοροδαλλίδος* (Σκαρμαμαγκά).

Πρὸς Β. τοῦ τείχους Ἀθηνῶν ἔκειτο ὁ λόφος *Αυκαβητός* (Ἄγ. Γεώργιος), παρ' αὐτῷ δὲ ὁ Ἀρχαῖος (Σχιστὸ) καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἦτο βωμὸς Ἀρχαίου Διός.

Ἐπὶ δὲ τῆς Δ. ἄκρας τοῦ Ἀττικοῦ τριγώνου ὑψοῦται τὸ ἕρος *Λαύριον*, ἐφ' οὗ κείνται τὰ ἀκρωτήρια *Σούριον* (Καβο Κοφοναε), μετὰ τοῦ τῆς *Σουριάδος* Ἀθηνῶν, οὗ σώζονται ἱκανὰ εἰρηίπια, καὶ ἡ Ἀστυπάλαια. Ἐνθα δὲ νῦν κείται ἡ κώμη *Α.Ιεργαρά* ἦσαν τὸ πάλαι πλούσια μεταλλεῖα ἀργύρου τοσοῦτον προσοδοφόρα, ὥστε πᾶς πολίτης Ἀθηναῖος ἐλάμβανεν ἀπὸ τῆς ἐκκαμινεύσεως αὐτῶν δέκα δραχμὰς ἐτησίαν καθαράν πρόσδοτον. Ἐπὶ Στράβωνος καὶ Πλουταίου εἶχον ἤδη ἐκλείψει τὰ ἀργυρεῖα ταῦτα.

Πρὸς δὲ τὴν Μεγαρίδα παρὰ τὸν Ἴσθμὸν, πρὸς Μ. τοῦ Κιθαιρώνας, εἰσὶ τὰ ὄρη *Κέρατα*, καὶ ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τῆς Ἀττικῆς τὸ ἀκρωτήριον *Κυροσουρα* (Καβο Καναλα), ἐφ' οὗ ἔκειτο ὁ τάφος τοῦ κυρὸς τοῦ Θεμιστοκλέους, βίβθέντος εἰς τὴν θάλασσαν ὅτε ἀπῆρεν ὁ στόλος καὶ ἀποθανόντος, καὶ τὸ ἐπὶ τῇ καταναυμαχίῃ τοῦ Περσικοῦ στόλου τρώπαιον (480 π.Χ.).¹

Μία μήτηρ.

Ἐσχάτως ἐν Ἀργεῖ, γράφει ἐφημερίς τις τοῦ Ναυπλίου, μικρὸν τι παιδίον, παίζον εἰς χεῖλη φρέκτος, ἐπέπεσεν εἰς αὐτό. Ἡ μήτηρ του τὸ βλέπει μικρόθεν, φρίττει, φωνάζει, ὀλολύζει, τρέχει ὡς ἀστραπὴ, καὶ ἰδοῦσα τὸ τέκνον της ἐπιπλέον εἰς τὸ ὕδωρ, πίπτει ἐντὸς τοῦ φρέκτος καὶ τὸ ἀρπάζει εἰς τὰς ἀγκάλας της. Συρρέουν τότε οἱ γείτονες καὶ βίψαντες σχοινία ἀνασύρουν τὴν φιλόστοργον μητέρα καὶ τὸ τέκνον της καὶ σώζουσιν καὶ τοῦτο καὶ ἐκείνην ἐν μέσῳ γενικῆς χαρᾶς καὶ τῶν εὐχῶν πάντων. Τὸ γεγονός τοῦτο, ἐξάίσιον δείγμα μητρικῆς στοργῆς, παρήγαγε βραβείαν συγκίνησιν εἰς τὴν πόλιν.

Τὰ σχολεῖα παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις.

Ἡ βίβλος τοῦ *Σαμπατ* ἀναθεματίζει τὴν πόλιν ἐκείνην, ἣτις δὲν διδάσκει τὰ παιδιὰ της· «Ἡ ἱερότης τοῦ διδασκῆρίου, λέγει, εἶνε ἀνωτέρα τῆς τοῦ ναοῦ.» Καὶ «Σχολεῖον δὲν κρημνίζεται, οὔτε ἵνα κτισθῇ ὄνομα τῆς Ἱερουσαλήμ.» Λόγοι ἄξιοι νὰ γραφῶσι χρυσοῖς γράμμασιν ἐπὶ παντὸς Ἑλληνικοῦ δημοκράτου!

Ἀξιοπαράτητον εἶνε ὅτι παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ὁ δεξιόθυμος δὲν δύναται νὰ γείνη διδάσκαλος. Πόσα καλὰ δύναται τις νὰ μιμηθῇ καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν Ἰουδαίων!

1. Ἀττικῆς· κλπ. περιγραφή, ὑπὸ Ὀθωνος· Ἰωάννου Ῥέντζου.

Ἑλληνικὰ ἔμπορα πλοῖα.

[Ἡ κατωτέρω σημείωσις, ληφθεῖσα ἐκ τῆς δημοσιουθεΐσης ἐσχάτως «Ἐκθέσεως περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου», ἐμφαίνει τὰ ἐπὶ ὅ 5 τόνων καὶ ἄνω πλοῖα, διηρημένα κατὰ τὰς πατρίδας τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν].

Σύρου	535	Ἐκ μεταφορᾶς	3,019	Ἐκ μεταφορᾶς	4,019
Ἰόρας	350	Ἰθάκης	130	Πατρῶν	71
Σπεισῶν	336	Ζακύνθου	127	Ν. Μιτσέλης	69
Γαλαξειδ.	288	Ἀνδρου	116	Μήλου	61
Κερκύρας	286	Λευκάδος	103	Παζῶν	56
Χελίου	280	Κύμης	98	Ναυπλίου	50
Πειραιῶς	257	Καλαμών	97	Μυκόνου	39
Κεφαλλ.	215	Σκοπέλου	92	Κυθήρων	36
Χαλκίδος	184	Μεσολογγίου	85	Πήλου	25
Πόρου	150	Σκιάνου	78	Ν. Ψαρῶν	23
Θήρας	138	Λιγίνης	74		
Μεταφ.	3,019	Μεταφ.	4,019	τὸ ὅλον	4,449

Πόθεν ἡ ὀνομασία Φάρου.

Ἐπὶ τῆς νήσου Φάρου, ἣτις προέκειτο τοῦ κυρίου τῆς Ἀλεξανδρείας λιμένος, λέγει ὁ κ. Κ. Παπαρρηγόπουλος ἐν τῷ Ἐπιλόγῳ τῆς ἱστορίας του, κατεσκευάσθη ὁ πρῶτος γνωστὸς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου φανοφόρος πύργος. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο ἐπεκλήθη ἀπὸ τῆς νήσου, πύργος τῆς Φάρου, ἢ καὶ ἀπλῶς Φάρος, ἐξ οὗ ἔκτοτε ἅπαντες οἱ τοιοῦτοι πύργοι εἰς πολλὰς τῶν νεωτέρων γλωσσῶν φάροι ὀνομάζονται. Ἀπετελέσθη δὲ διὰ δαπάνης ἀδράς ἐντὸς ἐνιαυτῶν 12 ὑπὸ τοῦ περιφήμου Κνιδίου τεχνίτου Σωστράτου, τοῦ ὁποίου ἀπηνάτασε τὸ ὄνομα δι' ἐπιγραφῆς οὕτως· ἐχούσης· «Σώστρατος Κνιδίος Δεξιφάνους θεοῖς σωτήρσιν ὑπὲρ τῶν πλωϊζομένων.» Ὁ πύργος οὗτος, ὁ θαυμασθεὶς διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ κάλλος καὶ βραδύτερον καταταχθεὶς μεταξὺ τῶν ἐπτὰ τοῦ κόσμου θαυμάτων, ἦτο ὀκδομημένος ἐκ λίθου λευκοῦ ἐπὶ βράχου ἀποτόμου, καὶ πολυόροφος ὦν, εἶχεν ὕψος 300 πήγμων, ὡς βεβαιοῦται· ὁ δὲ ἐν τῇ κορυφῇ αὐτοῦ ἀναπτόμενος φανὸς ἦτο, ἐὰν πιστεύσωμεν τὰ λεγόμενα, ἐρατὸς εἰς ἀπόστασιν 7½ γερμανικῶν μιλίων.

Ἐν δημοτικῶν Χιακῶν αἰνίγμα.

Τὸ ἐν ταῖς σημειώσεσι τοῦ 67 φυλλαδίου τῆς Ἐστίας, (γράφει ἡμῖν ὁ κ. Ι. Α. Κ.), δημοτικὸν αἰνίγμα, μοι ἀνέμνησε τὸ πολλάκις ἄλλοτε ὑπὸ τῆς μάμμης μου (Χίας ὑπεροργδοκοντούτιδος) λεχθέν μοι, παιδιὰς χάριν, ἐπόμενον ἀλληγορικῶν Χιακῶν αἰνίγμα·

Ἐχονίσαν τὰ βουρὰ,
καὶ οἱ μύλοι δὲν ἀλλοῦν πλιὰ.
Τὰ μακρὰ κοντήμανε, (ἡ ὄρασις),
καὶ τὰ δὲ ὄ γενήκαν τριὰ.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗ.

Ἡ διασκεδασίς λογικοῦ ὄντος, γράφει ὁ Λόρδος Chersterfield πρὸς τὸν υἱόν του, δὲν συνίσταται εἰς τὴν ἀποχὴν ἀπὸ πάσης ἀσχολίας, ἀλλ' εἰς τὴν μετάβασιν ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην.